

izhaja vsak četrtak
in velja s poštnino
tudi in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Članki se pošilja
upravnštvu v tiskarni
sv. Cirila, koroske
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deželni katol. št.
družba do-
lga list brez po-
sodne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pecarski listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Bokopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznakla se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 38.

V Mariboru, dne 18. septembra 1902.

Tečaj XXXVI.

Naprej za svoj dom!

Deželnozbornske volitve se bližajo! Vsak volilni mož ve, da se mu bodo približali ob tej priložnosti različni prijatelji ter mu bodo svetovali različne poslanca. Ta bode hvalil tega, a grajal onega, drugi bode zopet zabavljajal na ona dva ter hvalil in priporočal tretjega. Vnel se bode boj, hud političen boj. Na edni strani bodo stali vrli možje, narodnjaki, svesti si svoje narodne dolžnosti in vneti za blagor našega zaničevanega slovenskega ljudstva; na drugi strani pa njihovi fanatični in brezobzirni nasprotniki.

S trepetajočim srcem bode gledala mati Slovenija na ta boj!

Slovenci! rojaki! da, mati Slovenija bode videla ta boj. In če bote stali v njenih vrstah, če se bode borili, svesti si svoje narodne dolžnosti, pod njeno zastavo, na kateri se blišči zlati rek: Vse za vero, dom, cesarja! potem bode njeno srce veselo utripalo. Veselilo se bode svojih zvestih in vernih sinov, njeno lice bode veselja žarelo narodnega ponosa.

Toda, z žalostnim srcem bode njeno oko zrlo na te, ki bodo, čeravno njene slovenske krvi, stali vendar, pozabivši na samega sebe ter pozabivši svojo mater, v nasprotnih vrstah. Ravno tako, kakor se vsaki materi krči od bolečine srce, ko vidi svojega sina na krivih potih, kakor joka in moli, da bi ga Bog pripeljal na pravo pot, tako se bode srce od narodne bolečine krčilo materi Sloveniji nad svojimi izgubljenimi sinovi.

Volilci, volilni možje! v katerih vrstah bote stali vi? Premislite! Ali se bode veselila vas mati Slovenija, ali bode s ponosom zrla na svoje zveste sinove, ker boste v njenih vrstah, ali pa se bode njeno oko očitajoče, tužno in jezno oziralo na vas, ker se sramujete, da ste njene krvi, ker ste janičarji, ker ste podlaga tujčevi peti, ker se bojujete zoper svoje lastne brate, ker ste v nasprotnih vrstah.

Ne!!! — Kaj ne, dragi rojaki? Nikoli ne!!! Vi bode na dan volitve stali kakor skala za sveto narodno stvar, za blagor mile naše slovenske domovine. Volili bode take može, ki ljubijo vas, ki ljubijo vaš narod, kateri mu ne kopljejo narodnega groba, kateri ljubijo vašo mater Slovenijo.

Ne boste se dali preslepiti od narodnih nasprotnikov, ki vas bodo nagovarjali, da bi volili vašemu narodu nasprotne poslanca, te, ki grdiyo vaš lepi jezik, ki se mu posmehujejo, ki ga hočejo ugonobiti. Takemu, ki vam kaj takšnega svetuje, recite:

Hrast se omaja in hrib,
Zvestoba Slovencev ne gane!

Politični ogled.

Volitve v deželni zbor. Volitve v štajerski dež. zbor so razpisane, in sicer bodo volili volilci iz kmečkih občin dne 4. novembra, iz mest in trgov dne 7. novembra, iz veleposestva 11. novembra. Volilci ne volijo naravnost, ampak po volilnih možeh. Kedaj bodo volitve volilnih mož, naznanilo bode

okrajno glavarstvo pravočasno vsem občinam. Prosimo somišljenike, da nas obvestijo o tem. Slovenci na Spodnjem Štajerskem volijo v sledečih krajih poslanca za kmetško skupino: v celjskem okraju (2 poslanca) Celje, Vransko, Gornjigrad, Šmarje in Konjice; v slovenjegraškem (1 poslanca) Slovenjgradec, Šoštanj, Marenberg; v mariborskem (2 poslanca) Maribor, Slovenska Bistrica in Sv. Lenart; v ljutomerskem (1 poslanca) Ljutomer, Ormož, Gornja Radgona; v ptujskem (1 poslanca) Ptuj, Rogatec; v brežiškem okraju (1 poslanca) Brežice, Kozje, Sevnica. V mestnih skupinah volijo Slovenci v skupini Maribor, Ptuj, Celje, Slovenjgradec.

Deželni zbori na Štajerskem, Koroskem, Zgornjem in Spodnjem Avstrijskem, Solnograškem, Moravskem, Šleziji in na Vorarlberskem so razpušeni. Nove volitve še niso za vse dežele določene.

Tržaški Slovenci so priredili zadnjo nedeljo velikanski shod, na katerem so zahtevali ljuskih šol za slovenske otroke v Trstu. Nad 5000 tržaških slovenskih otrok nima v Trstu nobene ljudske šole, in okoli 9000 otrok iz okolice in mesta nobene srednje šole. To so vnebovpijoče razmere. Že celih 18 let prosijo tržaški Slovenci vlado za odpomoč, a vlada ima za Slovence le gluha ušesa. Shod v nedeljo je bil vrlo dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 6000 ljudi. Ko je predsednik Mandič zaključil zborovanje, zaklical je množicam: »Ako pa ne pomore tudi ta današnji naš nastop, pojdemo na ulico —.« Tem

Listek.

Slovo.

A. P. K.

V Mariboru, dne 15. t. m.

Solnčni žarki zgubljajo svojo moč, dež pada pogostejše na zemljo, zrak se ohlaja. Travniki so pokošeni, na poljih dozoreva zadnje silje. Listje na drevesih šušti skromno-tiho, začelo je rumeneti, prvi odmrli listi padajo že na zemljo. Pod jesen gre, poletje jemlje od nas slovo.

Čudno, istočasno, ko se poslavlja življenje v naravi od nas, vrši se tudi v našem človeškem življenju toliko sloves . . .!

Dež lije in nekako otožen pohajkujem po ulicah našega mesta. Težki vozovi s tovari ropotajo okorno po mestnem tlaku, zaprte kočije drdrajo mimo nas, da se jim ljudje komaj izogibajo.

Koliko ljudi je danes v mestu! Ah, to so naši slovenski ljudje! Velike, težke dežnike držijo v krepkih rokah nad seboj in polagoma se pomikajo po ulicah naprej. Pred njimi pa se vrtijo in ozirajo v krasne izložbe njihovi sinčki, starišev ljubljenci, naši slovenski dijaki.

Dijaki so se vrnili k nam in oživelo je zopet naše mesto. Ali še si niste ogledali

natančneje naših dijakov, kadar se vračajo z velikih počitnic v mesto nazaj? Pogledajte jih! Ž njih odseva vsa velika skrb in globokonežna ljubezen slovenskih starišev do svojih otrok.

Njihovo perilo je čisto, snežno-belo, lepo polikano. To so jim nemara poskrbele pridne sestrice, ki so tudi malce ponosne, da so njihovi bratci dijaki. Vsa obleka, od klobuka doli do čevljev, je nova, in človeku se zdi, kakor bi duhtel od nje še tisti prijetni vonj novega blaga. Hlače so od zadaj in spredaj skrbno polikane na rob. To je delo vestnega krojača, ki se zaveda, da šiva dijakom, ki se bodo s to obleko kazali po mestu. Vsa obleka je sicer nekoliko prevelika, a to nič ne de, stariši so naročili tako, ker dobro vedo, da še ta mlada bitja rastejo. Tudi čevlji so novi. Nekako trdo še se stopa ž njimi po mestnem tlaku, a to se bo v par dneh obrnilo na bolje. Prej boste noge in mehka zemlja, sedaj trdi tlak in novo obutalo, — vsak prehod je pač težak!

Dijaki hodijo te dni zopet po naših ulicah, za njimi stopajo njih blagi stariši. Dijaki obrazi so veseli. Kaj je njim slovo? Mlada srca še ne poznajo onih britkih, žalnih čustev, ki leže v vsakem slovesu. A stariši! Njih obrazi so resno-žalostni. Dolgi deset mesecev bodo zopet najljubši jim sinovi v

tuji oskrbi! Ali se jim ne odtujijo v tem času toliko ljubljena sinovska srca? Vse žrtvujejo zanje, ali naj bodo te žrtve zaman? Mamicam tečejo solze ob slovesu, a tudi očetom utriplje srce mehkeje — — —

Zdaj so jemali po naših slovenskih vaseh naši dijaki slovo, kmalu pridejo za njimi drugi naši mladeniči na vrsto. To so tisti, o katerih pojemo, da »cesar jih hoče k vojakom imet«. Veselo popevajo in ukajo okoli po vaseh in se delajo prav korajžne, kakor se mladim vojakom spodobi. Ej, mladeniči, ali vam je v srcu tudi tako veselo? Zdi se mi, kakor da morate vsak dan tolažiti svoje srce z besedami:

Oj srček ti moj,
nikar ne žaluj,
z veseljem zavriskaj, zapoj!

Ni vsak vesel, kdor se smeje in prepeva.

Dijaki so vajeni jemati slovo, izbranim mladeničem vojakom je to težje. Vedno živijo pri stariših, drug so z drugim že tesno spojeni. Zdaj pa pride naenkrat klic, da morajo daleč proč od starišev, daleč proč od domovine v tuje, neznane kraje.

Materino srce je najmehkeje, najnežnejše. Odkar ve, da jo mora zapustiti dragi ji sin, večkrat se skrije drugim očem in se udaja otožnim mislim. Zadnje dni pred ločitvijo se ji vlijo pogosto britke solze po vsem obrazu

besedam je sledilo nepopisno navdušenje med vsemi zborovalci. Od ust do ust se je raznašal silen odmev, roka se je vzdigovala za roko, širila so se junaška prsa delavcev — ves zbor je predstavljal samo eno telo, telo razjarjenih slovenskih očetov.

Nemški strah pred lužickimi Slovani. Strah, ki ga povzročajo Nemcem Poljaki v Poznaju s svojo narodno borbo, je zadobil zdaj še nove večje oblike. Znano je, da so Prusi mislili lužičke Srbe že popolnoma izgubljene za slovanstvo in jih zaradi tega tudi niso narodno preganjali. Kar h kratu pa se je ta deloma ponemčeni narod dvignil v zavesti, kako veliko krivico so mu storili Prusi, hoteči ga oropati narodne svetinje. Prvi pojav te zavesti lužičkih Srbov je bil, da se je vršil te dni kongres lužičkega dijaštva, katerega se je udeležilo tudi nekaj Čehov. In zdaj je zavlada strah v Berlinu; nemški listi pišejo: »Še par takih shodov in v vsem lužičkem narodu se zbudi neugasna mržnja proti Nemcem.« Strah Nemcev, da se krivica utegne maščevati, je torej velik in — opravičen.

Dopisi.

Jarenina. (Pozor pred tatovi.)

Nevarne tatove so začeli zasledovati v jarenski in Šent Jakobski okolici. Vseh skupaj jih je okoli 30, tri je orožništvo že prijelo. Sliši se, da so ogrski in hrvaški beguni. Po dnevu se oblečejo ti hudobneži po gosposki ter tako hodijo od hiše do hiše in povprašujejo najraje otroke in žene, če imajo kaj prodati n. pr. sadje, vino, živino in celo posestva. Moških se pa pridno ogibljuje. Na ta način vse pozvedo, kaj in koliko je česa pri hiši. Po noči pa to lepo tiho odnesejo. Pred kratkim je prišla tako opravljena šema v ženski obleki tudi v šentjakobsko župnišče. Ko se z župnikom pogovarja o kupčiji, zapazi naenkrat hlapec, da ni prava gospa, ker ima čisto kratke lase, pa predno jo prav ogleda, je že izginila kakor kafr. Neka gospa, h kateri sta tudi ravno taka dva prišla, jima je dala več steklenic vina, ker sta se ji zdela sumljiva, da ju je vsaj tako odpravila.

Tako se godi vedno naprej vsaki dan. Ljudstvo je vse prestrašeno in zbegano. Več

Tudi oče postaja tih. Sestrice plakajo z materjo. Bratje so prijazni iz izbranim vojakom bolj ko kedaj poprej. Ne ugovarjajo mu nikjer, v vsem mu ustrezajo. Tudi njim postaja nekako mehkeje okoli srca.

In ko ločitve pride čas! Tudi vojaku novincu se otali srce popolnoma. Hitro, hipoma vzame slovo. Nima trdega srca, da bi ne hotel biti še del časa pri dragih svojcih, ne, ampak solze so njemu, mlademu vojaku, vendar nekoliko sitne, ne kazal bi rad jokočnega obraza. Glejte, saj mu oči postajajo že solzne in s hitrim trepanjem jih hoče prikriti, posušiti! Tudi usta mu zatrepetajo včas tako čudno, kakor za plakanje. Na cesti ob hiši čaka že voz. Najljubša sestra pripne mu še šopek za klobuk, mladenič še enkrat poda vsem roko, potem pa brzo na voz, na katerem ga čakajo že tovariši. Voznik udari po konjih, fantje zavriskajo, sin se še enkrat obrne ter zamahne z roko v slovo, potem pa naprej vriskaje, ukaje, prepevaje!

Ob koncu vasi v gostilni jih počakajo tovariši, ki ostanejo doma. Vsakemu podajo v roko kupico, da še enkrat trčijo. Fantje-vojaki skočijo z voza, vsi skupaj se postavijo v kolo in iz mladih grl zadonijo besede:

Saj srce zvesto, kakor zdaj,
Ostalo bode vekomaj!

Srce je postalo zopet nekoliko veselejše, a pri ovinku, ko gledajo fantje zadnjikrat domačo vas, prikrade se jim zopet otožnost v mlada srca!

Slovo je bitko. Ob slovesu se solzijo oči in plakajo duše.

ljudi je bilo že od njih nevarno napadenih in ranjenih. Nekatere so našli veliko podzemeljsko jamo, v kateri je bila slama, koder so najbrže ti lopovi prenočevali. Ljudstvo, katero pride s posameznimi skupaj, si jih ne upa prijeti, ker so ti hudobneži pod zgornjo obleko dobro oboroženi. Pač pa jih orožniki ne prenehoma po temnih hostah zasledujejo, toda večinoma brez uspeha. Nekateri ljudje se temu sicer smeji, pa to ni šala, ampak je resnično.

Slovenjegraški okraj. (Razno.) Gospod urednik! Dolgo se že nisem pri Vas oglasil, danes Vam pa poročam, kaj sem pred kratkim doživel. Dne 1. septem. t. l. jo udarim iz svojega brloga naravnost v Slovenjgradec, da si kupim svežih »Marijacejskih kapljic« zoper mojo naduho. Ta dan pa je bil v Slovenjgradu slučajno živinski sejm in jaz sem si tudi tega ogledal. Občudoval sem lepe voličke, in po govedini — na katero sem moral nehote misliti — so se mi kar sline cedile. Posebnega nisem na sejmu ničesar opazil, pač pa sem se moral čuditi, da je c. kr. poštini uradnikom v novejšem času tudi mešetarjenje dovoljeno. Mešetaril je namreč prav po mojstersko, kakor znajo navadno živinski mešetarji, nekemu tujemu živinotržcu slovenjegraški c. kr. poštar E. Goll.

Sejm je bil dobro obiskan iz zvedel sem celo, da bi moralo priti na sejm še več takih živinotržcev, pa jih je nek nemški »purgar« pismeno zavrnil, češ, da hodijo zastoni, ker se ne bode na sejm mnogo živine prignalo. — Sedaj pa še nekaj!

V Slovenjgradu na pošti sem imel tudi jedno pismo oddati. Iščem vsled tega po celem mestu poštni urad, dokler ne zapazim na Goll-ovej hiši table, kjer stoji »K. k. Post«. Ker sem bil svoje dni v »rajhu«, sem si hitro raztolmačil, da mora pomeniti »K. k. Post« toliko, kakor poštni urad. Oddahnil sem si ter mislil, da je s tem iskanju pošte konec in takoj sem se podal v vežo. Pri prvih durih slišim glasno vpitje, vključ temu vstopim ter čakam uradnika, ki bi naj mi pismo odzvel. Nekemu gospodu, ki je ravno prišel, ponudim pismo, ta pa pogleda prvo mene, potem pismo, in slednjič me pouči, da je v dotični sobi gostilna — poštni urad pa se nahaja čisto tam zadaj na dvorišču. Odpravim se torej na dvorišče in potrkam na vrata, katera sem zagledal. Čez nekoliko časa se ista odpro in jaz stojim še vedno ne v poštini pisarni, marveč v Goll-ovej kuhinji. Ker sem se bal, da me katera kuharica s kakimi pomijami ali pa s kropom ne polije, sem jo hitro pobrisal in začel pošto v novič iskati. K sreči naletim zopet na nekega gospoda, menda je bil kak »šribar«, ki mi je vendar poštne duri pokazal.

Gotovo mi ne bode oporekali, gospod urednik, ako trdim, da to iskanje c. kr. poštne urada po tako skrivnih potih ni bil navaden špas — to je bila »kunst«.

Pismo sem srečno oddal in pozno po noči priromal v svoj brlog, kjer sem se takoj vrgel na posteljo. V sanjah sem videl gospoda Goll-a mešetariti; tolmačil samonemški poštini napis in pozno v jutro — ravno ko sem našel poštno pisarno — sem se ves moker od potu zbudil. — S pozdravom Vaš stari

Suhodoljski puščavnik.

Od štajersko-koroške meje. (O obhajanju tristoletnice na Uršulski gori.) »Kdo ste romarji vi čudni, — ki tu molite neutrudni?« tako so lahko s pesnikom (Prešernom) vprašali hribolazci ali turisti, kateri so v tednu od 17. do 24. avg. t. l. Uršulsko goro na štajersko-koroški meji obiskali.

Da, skozi celi tisti teden so prihajali pobožni romarji v obilnem, zadnje dni celo v ogromnem številu. Kaj pa je privabilo toliko število vernikov na blizo 1700 metrov visoko skalnato in golo goro, pod katerim imenom je v tukajšnjem kraju Plešivec znan? Obhajal se je tristoletni spomin posvečenja cerkve sv. Uršule, obhajal se je sv. misijon. Že pred leti je pisatelj teh vrstic kot predstojnik Ur-

šulske podružnice sprožil misel na obhajanje tristoletnice, in ta misel se je vsepovsod radostno odobrvala. Tristoletnica? Kaj pa se je torej godilo pred 300 leti na gori? Dne 18. avgusta je minulo 300 let, odkar je bila cerkev sv. Uršule, koja se je pri jako težavnih razmerah goratega sveta čez 30 let stavila, dozidana, slovesno posvečena (konsekrirana) ter za romarsko cerkev proglašena. — Ko je v sredi 16. stoletja katoliška vera po Nemškem zaradi luteranskih zmot onemagovala in je protestantizem tudi v slovenske pokrajine na Koroškem, Štajerskem in Kranjskem silil, so močnovorni slovenski katoličani stavili nove cerkve, svetišča na visokih gorah kot močne tabore in trdnjave sv. katoliške cerkve. V to dobo spada stavba Uršulske cerkve. Iz lastnega nagiba so planinski prebivalci okoli Plešivca — v prvi vrsti slavnoznana Plešivčnikova rodbina — na skalnatem vrhu gore prostorno hišo božjo sv. Uršuli v čast postavili. Ko je leta 1601. ljubljanski škof Tomaž Kren, pod katerega duhovno oblast je Starotrska župnija in tudi »gora« spadala, na potovanju iz Koroškega o cerkvi sv. Uršule zvedel, se je podal to stavbo ogledat. Pohvalil je požrtvovalnost planincev pri ogledovanju stavbe — »blaženi, ki so tebe zidali.« Tob. 13, 17. — pa jih je opozoril, da je treba to hišo božjo od zunaj in znotraj ometati, pobeliti in s spodobnim altajem oskrbeti. Obljubil je, da pride čez eno leto cerkev posvetit, ako bo s potrebnimi rečmi oskrbljena, in da bo med tem stavbarskega mojstra iz Ljubljane potrebno ukrenit poslal.

Kakor je nekaj — po naročilu svetega pisma — izraelsko ljudstvo neizrečeno se veselilo, ko je kralj David stavbo velikanškega tempelja v Jeruzalemu začel, in je »darove donašalo iz dobrega srca« (I. Par.); kakor so pozneje Izraelci, vrnivši se iz babilonske sužnosti, za novo stavbo razrušenega tempelja »svoje zlate in srebrne posode, možje svoje zlate verižice in prstane, žene zlate uhane, zapestnice in druge dragocenosti« darovali (I. Ezdra) — tako je bilo za okinčanje Uršulske cerkve vse navdušeno. Združena moč veliko, veliko premore. Postavili so se v krasno hišo božjo trije lepi altariji, kateri so bili od nadpastirja v obljubljenem času s cerkvijo vred posvečeni.

To je bil povod tristoletnice in sv. misijona. Vodila sta sv. misijon dva sloveča pridigarja ali govornika iz reda sv. Frančiška in sicer: veleč. g. P. Kasijan, frančiškan pri Mariji Pomagaj na Brezju in veleč. g. P. Sigismund, kapucinski gvardijan v Wolfsbergu, obadva štajerska, slovenska rojaka. Izreka se njima za požrtvovalno, neutrudno delovanje najprisrčnejša zahvala. Sodelovalo nas je pa ob času sv. misijona še drugih 11 duhovnikov, med temi 9 dušnih pastirjev Starotrske dekanije in dva iz celovške (koroške) škofije. Če se po besedah Slomškovih že pri vsakem misijonu »rane skeleče celijo — žalostna srca hladijo« se je to v toliko večji meri pri našem sv. misijonu godilo, ker so na prošnjo podpisanega župnika po posredovanju preč. kn.-šk. ordinarijata sv. Oče s pismom od 2. avg. dovolili, da vsak vernik popolnoma odpustek zadobi, ako v času misijona vsaj enkrat Uršulinsko cerkev obiše, sv. zakramente prejme in po namenu sv. Očeta za odpustke moli. Nad 1900 vernikov je pristopilo k mizi Gospodovi. Ganljivo je bilo to, ker so se vsi romarji tako pobožno, spodobno in resnobno obnašali. K temu je seveda visoki kraj veliko pripomogel. V spominski knjigi Uršulske cerkve je neki romar dne 28. avg. 1863 te-le pomenljive vrstice zabeležil: »Čisti veter tukaj veje — Toplo solnce milo sije, — Tukaj srce je prosto. — Tu grenkost se vsa pozabi — Nebes višava nas sem vabi — Tu mir obdaja nas ljubo.«

Po 7, tudi 8 ur daleč so prihajali romarji skozi cel teden v zadostnem številu. V soboto pri večernicah pa je bila cerkev prenatlačena, in v nedeljo — pri sklepu sv. misijona — je bilo po mnenju mož, ki raz-

mere na gori poznajo, čez 5000 romarjev, med njimi večina mož in mladeničev navzočih. Ko so se pri slovesni procesiji okoli cerkve krasni glasovi zvonov, svete pesmi in goreče molitve razlegale, se je nam romarjem dozdevalo, do bivamo nad oblaki ter slišimo angeljsko petje, in marsikatero oko se je veselja solzilo. Pri odhodu se je slišal le ta glas: »Hvala Bogu, da sem, četudi po silno težavnem potu, tu sem prišel. Take svečanosti na tako visokem hribu še nisem pa tudi ne bom nikdar več videl.«

Res smo imeli vsi težavno pot po bo-dečem skalovju. Pa pri vstopu v svetišče smo pozabili na vse bolečine; vsaj je preč. nadpastir Kren v prvo spominsko knjigo zapisal tolažljive besede: »Si taedet labor, aspice praemium« — »Se truda bojiš, glej, kaj dobiš!« — Anton Šlander, župnik in dekan v Starem trgu.

Iz Rajhenburga. (Volitev župana.) Dne 7. septem. 1902. se je vršila v našem trgu volitev župana za ostalo dobo in sicer je bil enoglasno voljen trgovec in posestnik g. Mat. Presker. Ob enem je odbor v tej seji sklenil, izreči odstopivšemu županu gosp. Ben. Kuneju, ki se je preselil od tod v Brežice, popolno priznanje njegovih zaslug za blagor tukajšne občine in pristrčno zahvalo za njegovo delovanje. Njegovemu prizadevanju se je posrečilo, da je dobil naš trg dva nova živinska sejma in sicer 29. jan. in 26. avg., nadalje da se je razstrelilo skalovje, stiskajoče okrajno cesto za dolenjim gradom, ki se je s tem razširila ter eden in pol metra znižala, istotako da se je razstrelil in odkopal ter za eden in pol metra znižal klanec, kjer krene cesta proti samostanu trapistov.

Kot svojemu soobčanu mu kličemo pristrčni »na zdar« ter prosimo, naj nas tudi na svojem novem domu ohrani v prijaznem spominu.

Hungerpajsarsko. V četrtek sem zaklal tukaj zadnje štiri korundiče; vjel sem jih v šmarskem trgu. Skrbno sem jih osolil in obesil v dim, da se mi lepo posušijo. Po zimi jih hočem uživati kot slanino ob večjih praznikih. Od četrтка sem pa stradam; nobene take ljubke živalice več ne dobim. — Slabi časi!

»Servus, šmarska lakota — stradal ne bom!« — vzdiknem sam pri sebi v nedeljo jutro in urno potegnem svojo nitko proti Sv. Petru v medvedovem selu in jo pripnem visoko na zvonik. Ljudje so ravno prihajali k sv. maši. Vse se gnjeje v cerkev; le kakih sedem mož ostane zunaj. Desne žepe pri svojih suknjah so imeli debelo natlačene. — »Molitvenike imajo in molili bodo« si mislim in se hitro skrijem za streho, zakaj lakota je grmela po mojem želodcu in bal sem se, da me ne zapazijo. A čudom sem se čudil, ko vidim vsakega po vrsti privleči iz desnega žepa lepo tolsto korundičo. Samo eden je držal v roki manjšo živalico, ki je spodaj rumena, zgoraj pa siva; — imenovali so jo »tomažeka« in jo ravno dobili iz Ljubljane. Vsi so se smejali, ko so jim te ljubke živalice v svojem jeziku pripovedovale, kaj je novega po svetu. Može, katere sem si dobro zapomnil, so jim pa glasno pritrjevali in klicali »heil!«

»To so tedaj »heil«-ig (svete) živalice in se smejo samo ob svetkih jesti«, si mislim, »in prišel sem torej ravno prav.« Kmalu potem odnesejo moške svoje živalice v bližnje opalde, da bi pri pristnem žganem duhu bolj duhovite in dovtipne postale. — Takoj zdrknem po nitki v kovačnico ob cesti; gospodarja ni bilo doma. Ako se ne motim, sem ga videl v omenjeni družbi. Vzamem kovaško pilo in si poostirim svoje škarje, da bi korundiče tem varneje prijel in mi katera ne odide. Nato hitim po nitki nazaj in jo pripnem na opaldo blizu cerkve. V sobi okoli mize so sedeli možakarji; pred seboj so imeli »štamperl«, na kolenah pa gladili in greli korundiče — zeblo jih je. Ko postanejo pri sedmem »štamperlu« bolj duhoviti, smuknem

skozi okno, privlečem po vrsti pet korundič in jih hlastno povzajem. — Bolje so mi tek-nili, kakor najboljši »gulaž«. Tudi po šesti bi bil hlastnil, a smilila se mi je. Revica je slabo izgledala, globoko hropela — vsled starosti se je je polastila neduha. Ljubljanski ljubček »tomažek« jo skrbno boža in tolaži. Šentpeterski Štef, Oto, Jožek, Slavček in Cenček pa se posvetujejo, kako bi ji pomagali. Naposled jo na predlog modrega Slavčeka izročijo nekemu krojaču v Hajnskem v oskrbovanje. Tam je namreč mnogo žveplene vode in v tej vodi kopati se je baje jako zdravo za nadušljive korundiče. Zato so si take bolehave revice tudi iz Pristave, Sv. Emě, Žusma in posebno od Sv. Petra pod sv. gorami izbrale ta kraj za svoje leto-višče. Slovo od te nedušljive živalice pri odhodu na Hanjsko je bilo tako pristrčno, da sem ji še jaz rekel v slovo: »Servus!« in potegnil nitko nazaj na Hungerpajsarsko.

Hungerpajsarski pajek.
Od Sv. Martina ob Paki. Z zadnjim dopisom v Vašem cenjenem, pri nas tako priljubljenem listu, »Slov. Gosp.« št. 36, dregnil je neki dopisnik v sršenovo gnezdo. Strašno se jezijo nad tem dopisom tukajšnji liberalci. Zakaj pa? Menda pač zato, ker se jim je potegnila krinka z obraza, da jih sedaj ljudje vidijo v njihovi pravi podobi in ker ne morejo dokazati svojih laži, pisanih v »Slov. Narodu« št. 197, kot resnične. Ponudilo se jim je v »Slov. Gosp.« št. 36, da naj dokažejo laži, katere so pisali o našem preč. gospodu župniku, kot resnične, nasprotno pa, ako se ne dokažejo, se jim je obljubilo »častno« ime, lažnjivca in obrekovalca. Dotična številka »Slov. Gosp.« je izšla dne 4. sept., a danes, ko pišem te vrstice, je že 15. septem. in vendar še niso nič dokazali in niti poskušali dokazati. Kako tudi? Kar ni res, tega tudi dokazati ne morejo. Kakor se vidi, ostane dopisniku »Slov. Naroda« zgoraj obljubljeno »častno« ime.

Ker si sedaj nasprotniki več drugače pomagati ne znajo, si tolažijo svojo jezo s tem, da so pričeli uprav divjo gonjo proti vsakemu, kdor se noče podvreči njihovemu terorizmu. Začeli so namreč za vsako malenkost tirati naše somišljenike pred sodišče, ali so kaj zakrivali ali ne. Morebiti menijo, da jim bo to pomagalo rešiti, liberalizem pretečega pogina? Morebiti menijo, da bo to najboljši pripomoček in sredstvo za razširjenje liberalnih idej? Toda vrlo se motijo! Ravno s tem kopljejo jamo, v katero se bodo pogreznili s svojim liberalizmom.

Mislimo, da bo sedaj spoznalo ljudstvo, kdo dela nemir, kdo ruje, hujska, kdo je njegov prijatelj in kdo sovražnik. Tudi mi bi lahko toževali nasprotnike za njihovo obrekovanje, toda mi tega nočemo, ker imamo toliko časti, da nam je ni treba iskati pred sodnijo.

Sedaj pa še nekaj prav »inteligentnega!« Par dni pred volitvijo je dobil g. župan Pirtošek brezimno pismo, ki se je glasilo tako-le: »Če ne bote nehal delat pri volitvi si bomo pa še drugač pomagali. Če ne bo drugo pomagalo, bo pa revolver in pa nož še bo pa kri tekla. Ti in organist prideta ta prva na vrsto. Sedaj pa kokr hočta al ne-hajta živeti al pa delati. — Freimaurer.«

Lahko si vsakdo misli, da smo si mislili, da to pismo ni drugi pisal, kakor eden naših nasprotnikov. In sedaj so nas tožili, da smo jih dolžili, da so to pismo pisali. Tudi prav! Tako se vsaj lahko še zve, kdo je to pismo pisal. Sicer si pa le prizadevajte nas črniti in obrekovati in nam podirati to, kar smo si s trudom ustanovili, namreč našo posojilnico, kmetsko zadrugo, bral. društvo itd., vse vam je zastonj! Kakor bi si vsak, kdor bi z glavo zid prebijal, poprej glavo razbil, ravno tako se bo zgodilo vam. Govoriti se še zna v poznejših rodovih od par srditih liberalcev, ki so tukaj živeli in tako »plodonosno« delovali, toda v pesmih se njihova slava opevala ne bo, ker je — ni. Da se bo liberalizem zatrl, skrbeli bomo tudi po

svoji moči mi, »duševne ničle«, kakor ste nas blagovolili imenovati v »Slov. Narodu.« — Na svidenje drugokrat. Do tedaj pa »fitti Gott«!
E na »duševnih ničel.«

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Političen shod. Pri Sv. Križu nad Mariborom imelo bode »Slovensko društvo« v nedeljo, dne 21. septembra t. l. popoldne ob 3. uri v gostilni »pri starem Kočevanju« zborovanje, pri katerem bode govoril gospod državni in deželni poslanec Robič o političnem položaju. Rojaki, zberite se v velikem številu!

Mariborske porotne obravnave. V obravnavi, ki je trajala tri dni, namreč 10., 11. in 12. septembra, je bil obsojen Jožef Šalamun iz Vitomanj na 10 mesecev težke ječe, ker je leta 1893 umoril svojo ljubico. Zavoljo varanja sodišča in krivega dolženja so bili obsojeni Mihael Jurhan na 6 mesecev, Genovefa Krepša na 4 mesece in Ivana Toš na 2 meseca težke ječe. Stariši Jožefa Šalamuna so bili oproščeni. — Dne 15. t. m. je bil obsojen pri tajni obravnavi nekdanji sluga Franc Jerneč iz Maribora zavoljo posilstva na 7 let težke ječe. — Dne 13. t. m. so bili obsojeni zavoljo požiga: 39letni posestnik Jurij Miško iz Andrenc na 6 let, dninar Jakob Ovčar in Mihael Kušman od Sv. Janeza pri Marenbergu na dve in pol leta težke ječe.

Središče. V nedeljo, dne 21. septembra, t. l. bode mnogočastiti gospod Matija Šinko, bivši profesor bogoslovja in župnik v pok. služil zlato sv. mašo. — Bodi mu vse dobro!

Hitra smrt. Enega izmed onih prežarjev, ki so gledali uboj gospoda Antona Mikliča, je te dni dobitela nagla smrt. Na Male maše dan, dne 8. septembra, je šel v Poljčane ter stopil tamkaj v gostilno. Kmalu mu postane slabo in mladenič se napoti k doktorju. A predno dospe do zdrav-nika, zgrudil se je na tla in izdahnul svojo dušo. Bog bodi milostliv njegovi duši!

Novo ime. C. kr. namestništvo je na prošnjo dovolilo, da se g. Fukne, posestnik v Oplotnici, sme z naprej pisati z novim imenom »Golob«.

Strela je udarila dne 13. t. m. okoli 10. ure popoldne v gospodarsko poslopje posestnika Mihaela Čede v Petrovčah. Ker je bilo poslopje s slamo krito in leseno, zgorelo je do tal. Posestnik ima precejšno škodo, ker je bil zavarovan le za 1300 K. Seveda znaša škoda veliko več, kajti zgorelo mu je tudi veliko žita, sena, hmelja, edna svinja ter statve z veliko množino zgotovljenega platna. — Ob istem času je užgala strela gospodarsko poslopje gospe Ide Wokaun v Vojniški vasi, in je isto zgorelo. Posest-nica je bila zavarovana. — Tudi isti čas je udarila strela v dimnik hmelne sušilnice posestnika Popiča v Kasazah. Razrušila je dimnik, streho in nekoliko zidu — ne da bi užgala. Posestnik je primerno visoko za-varovan.

Sv. Jakob v Slov. gor. V soboto, dne 13. t. m., ob 3. uri popoldne je uničila toča pri nas večji del letošnjega vinskega pridelka kakor tudi sadje in ajdo. Vsipala se je v velikih zrnih nepričakovano ter po-belila v nekaterih trenutkih vsa zemljišča; še drugi dan je bila najti v senčnatih krajih. Posebno so prizadete sledeče občine: Gornji dol, Gornje in Spodnje Hlapje, Ročica in Ploderšnica. Po tej nezgodi je splaval našim kmetom tudi zadnji up na dobro letino po vodi. —

Pri igranju je utonil v Ptuj 12. t. m. sin davčnega oficijala Franca Toplaka, Bruno. Igral se je z drugimi otroci v čolnu, ki je bil privezan ob bregu Drave. Čoln je zgubil

ravnotežje in otroci so se prekučnili v vodo. Vsi so se rešili, le Brunota je odnesla de-roča voda. V bližini vežbajoči pionirji so hiteli dečku na pomoč ter ga potegnili nezvestnega iz vode. Vsi poskusi dveh zdravnikov, oživiti dečka, so bili brezuspešni. — Domoljubni rodbini naše sožalje!

Pogorel je dne 15. t. m. posestnik Grabenšek v Rovah v župniji Črešnice.

Sv. Anton v Slov. gor. Nepričakovano nas je iznenadila tužna vest, da je v četrtek, dne 4. kimovca izdahnul svojo blago dušo g. Jurij Čeh, veleposestnik v Andrencih. Neizprosljiva in neprizanesljiva smrt je v teku jednega leta obiskala rodbino Čehovo trikrat: odvedla je v večnost ljubljeno hčerko, za njo drago mater in ostalim še dobrega očeta. Za pokojnikom žalujeta dve hčerki in eden sin. Dolga vrsta ljudij je v nedeljo, dne 7. kimovca, spremljala ostanke pokojnikove k večnemu počitku. Sorodniki, prijatelji, znanci in njegovi soobčani so žalovali za krsto. Videlo se je, da je bil pokojnik ljubljen oče, zvest prijatelj in občečisljan občan. Počivaj v miru!

Zopet eden! Celjski židovski založnik izgotovljenih oblek, Adolf Engel, je svojo trgovino zaprl in napovedal minoli četrtek konkurz.

Med Slovenjgradcem in Dravogradom je padala dne 13. t. m. gosta toča ter precej oklestila koruzo in pobila ajdo.

Iz Zdol pri Kozjem. Dne 13. kimovca je celo jutro grmelo ob južnozahodni strani, zatem kmalu na izhodni strani in zopet na severnozahodni strani, od koder so se prikopičili črnosivi oblaki in je prihrumela huda nevihta z gromom in točo, ob 1/4 11. uri predpoldne. To se je ponavljalo približno do 2. ure popoldne. Potem je celi božji dan pogrmevalo in dež se vlival po plohah in močen veter pihal. Žalosti polni dan je bil 13. kimovca za naše gorice in belo ajdo, ki jo je ledeni bič nekoliko očverkal. Bog se nas vendar usmili po priprošnji ljube Device Marije.

V Vojniku je v soboto treščilo v kozolec gosp. Stallnerja. Kozolec, v katerem je bilo mnogo ovsa in klaje, je z vsem skupaj zgorel.

V Petrovčah se bo v prvi polovici meseca oktobra obhajal prvi shod Marijinih dekliških družb na Štajerskem. Natančna objava sledi.

Od Sv. Martina ob Paki. Kakor se nam poroča, je tam neki »napredni« agitator ter častilec »Štajerca« založil razglednice z nemškimi napisi. Taka je ljubezen do slovenskega jezika pri teh ljudeh!

Od Sv. Marjete niže Ptuja. Slovesnost v čast nadučitelja g. Vobiča je uspela sijajno. Žal, da nam je došlo poročilo za to številko prepozno. Slavnostni govor je imel č. g. župnik Al. Šuta. Prihodnjič obsirneje.

Celjske novice. Zadnja dva praznika je imel celjski »fajerber« veselico. To vam je bilo »lušno«! Cela slavnost pa se je vršila seve v znamenju frankfurtaric in plavic ter se je s tem izzivalo Slovence. Pobrli so tudi nekaj slaboumnih in pohabljenih sirot po mestu ter jih kazali pri veselici ljudem v veselje in zabavo!! Slovenski lavn-tenis prostor, v katerega bližini se je veselica vršila, pa so popolnoma onesnažili. To je pač zabava za — divjake. In take veselice potem »Vahtarca« hvali kot nedosežne; — v nekem obziru da! — Na premovanje goveje živine, dne 17. t. mes. prignali so kmetje od vseh strani mnogo in lepe živali.

Občinski odbor v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici je imel dne 31. avgusta t. l. svojo sejo. Na dnevnem redu bil je predmet, ali naj se na slovenski ljudski šoli na Črešnjevcu v 4. in 5. razredu vpelje nemški jezik kot podučni jezik. Najbolj sta predlog zagovarjala Štefan Šprogar, kmet na Črešnjevcu, katerega edina dušna hrana je »Štajerc« in »Rodoljub«, pa znani »narodnjak« Ludvik Kresnik, ki je strašno gorel za nemški jezik.

— Gospod župnik je jasno dokazal, da ni treba nemškega jezika kot podučni jezik, temveč le kot učni predmet, če že hočejo. In res, sklenili so vsi navzoči, razun gospoda župnika, da naj bode nemški jezik podučni jezik v 4. in 5. razredu. Ker pa ni bilo isti dan večine, so v nedeljo, dne 7. septembra po službi božji še enkrat sklicali občinsko sejo. Ker je bil gospod župnik zadržan po pokopu, krstu, spovedi in drugih opravilih, se je gosp. Kresniku res posrečilo dobiti odbornike, da so glasovali vsi za nemški podučni jezik v 4. in 5. razredu. Kaj ne Kresnik, to je narodnost — to je narodni ponos? Drugod praviš, da si še vedno narodnjak, dasiravno si jo zadnji čas zavozil ali krenil na napačni tir. Zavoljo tega tebi trikrat »Heil«, pa tudi vsem drugim peterim občinskim odbornikom, ki so naročeni na nemškutarskega »Štajerca« in tudi črešnjevskemu županu Jožefu Lahu, ki se toliko potegujete za nemški jezik: »Heil, Heil, Heil«.

Ogenj. V Šmiklavžu pri Mariboru je začelo 12. t. m. okolu 9. dopoldne goreti gospodarsko poslopje posestnika Ivana Auder, ki je v službi pri južni železnici v Mariboru. Zažgal je baje njegov 5letni sin, ko se je igral z žveplenkami pri vozu, ki je stal obložen z žitom blizu skednja. Pri tem pa je našel smrt, ker so ga našli popolnoma zažganega. Zgorela je hiša, gospodarsko poslopje, vsa premičnina, kakor tudi vso že spravljeno živilo; samo živino so rešili. Posestnik je bil takrat v Mariboru v službi, njegova žena pa na polju. Zavarovana sta bila samo za 1200 kron. Seveda je škoda mnogo večja in še večja je nesreča, ker sta izgubila pri tem svojega otroka.

Žitne cene. V Mariboru: 1 hl pšenice 15 K 80 v, rži 13 K 40 v, ječmena 13 K 40 v, ovsa 14 K 40 v, koruze 13 K 80 v, prosa 15 K 20 v, ajde 13 K 40 v, fižola 20 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 7 K 80 v, rži 6 K 65 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 6 K, činkvanta 6 K 60 v, ovsa 6 K 25 v, fižola 7 K 75 v.

Sadne cene v Mariboru. 1 kg jabolk 20 v, hrušek 16 do 20 v, orehov 15 v. — J estvine: eno jajce 6 v, 1 kg sira 64 v, surovega masla 2 K 30 v. do 2 K 80 v, 1 liter svežega mleka 20 v, posnetega mleka 12 v, sladke smetane 65 v, kisle smetane 40 do 64 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 26 v, česna 64 v.

Cerkvene stvari.

Umrl je 11. t. m. č. gosp. Fr. Valter, župnik v p. Pogreb je bil v soboto ob 10. uri dopol. v Rajhenburgu. R. i. p.

Umrl je dne 13. t. m. v Brežicah veleč. g. Peter Gostenčnik, župnik v pokoju. Rojen je bil leta 1838. R. i. p.

Iz Podsrede. V nedeljo, dne 21. t. m. ob 10. uri dopol. bodo mil. gosp. kanonik iz Kozjega slovesno blagoslovili prenovljeno romarsko cerkev M. B. sedem žalosti na Stari Gori v Podsredi. Potem bode pridiga in slovesna sv. maša za dobrotnike iste cerkve. Podpisano cerkveno predstojništvo vabi po-božne častilce Matere Božje k tej lepi slovesnosti. Oltarje je okusno in fino prenovil g. Alojzij Šket, pozlatar v Mariboru. Isti je tudi naredil na sredi cerkve lep prestol M. B. sedem žalosti. Cela cerkev je na novo slikana. Delo je lepo in umetno napravil znani cerkveni slikar France Gornik od Sv. Petra pri Mariboru. — Cerkevno predstojništvo v Podsredi.

Društvena poročila.

Odbor „Slovanske čitalnice v Mariboru“ vabi najuljudneje vse cenjene člane k izvanrednemu občnemu zboru, ki se vrši v soboto, dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer v čit. prostorih »Narodnega doma« s tem-le dnevnim redom: 1. Volitev blagajnika in tajnika; 2. Pogovor o prenovitvi društvenih pravil; 3. Slučajnosti. O d b o r.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki: gostje na Zamudovi premiciji 51 K, prošt Flek 10 K, Konkurenti 56 K, A. P. iz Jarenine za kruh sv. Antona 2 K, Rojnik, dežel. uradnik 10 K, Neimenovan 10 K, Marzidovšek, voj. kapel. 10 K, Korošec 5 K, Čede, kop. 5 K.

Marijanišče v Mariboru obhaja svojo v zadnjem »Našem Domu« naznanjeno slovesnost 28. septem., ne pa 21., kakor se je nekdaj razglasilo.

Veselica v Lembahu! Naše uredništvo je poslalo lastnega poročevalca na veselico v Lembah, da nam opiše narodno slavlje. Poročevalec je to tudi storil z besedami, ki nam kažejo, kako izborna je morala biti zadnja veselica v Lembahu. V tem nas potrjuje tudi dopis, došel nam iz Lembaha od ugledne strani, katerega tukaj priobčujemo: Veselica, katero je priredilo tukajšnje mlado bralno društvo, se je sijajno obnesla. Bila je mnogoštevilno obiskana. Sešlo se je veliko gostov iz tujih krajev, pa tudi prostega ljudstva je bilo obilo. Mislimo, da je spored vsakega zadovoljil. Posebno pridno so udarjali vuhredski tamburaši, kateri delajo svojemu kapelniku vso čast, in res izvrstno igrajo. Iskreno se tudi zahvaljujemo pevskemu društvu »Maribor« in pa pevcem iz Ruš, da so nas razveseljevali s krasnimi slovenskimi pesmicami. Upamo tudi, da se je dopadla vsem predstava gledališke igre: »Kje je meja?« Lembaški diletanti bodo še večkrat poskusili kako igrice, posebno, ker je naše domače ljudstvo zdaj tako navdušeno za »teater«. Dolgo se še je razlegalo petje v jasno noč. Vse ljudstvo je bilo veselo in naši fantje so si marsikatero narodno zapeli. Namen veselice je tedaj dosežen. Ljudstvo se zaveda svojega jezika, a tudi društvena blagajna je polna. Otroci lembaške šole pa še bodo dolgo dobivali reči za denar, ki se je v nedeljo dobil.

Dijaški kuhinji v Ptuj so darovali p. n. dobrotniki: Črnko Marko, župnik v Sevnici ob Savi 10 K; o. Alfonz Svet, gvardijan v Ptuj 4 K; Jak. Breg iz Vurberga 1 K.

Celjska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda priredi v Narodnem domu v Celju veselico, katero naslavja »Velika komedija«. Dozdaj še tako zabavne veselice ni bilo v Celju!

Veliko Ciril-Methodovo mladeniško slavnost priredi v nedeljo, dne 21. septem. ob polu 4. uri popoldne na dvorišču župnišča mladeniška zveza bralnega društva pri Sv. Barbari pri Mariboru. Na vsoporedu je: petje domačega in lenarčkega pevskega zbora, tamburanje lenarčkih tamburašev, deklamacije, slavnostni govor č. g. Fran Muršiča, pozdravi mladeničev in predstava svetopi-semske igre »Egiptovski Jožef« na krasnem, novem društvenem odru. Slavnost obeta zares biti veličastna. Mladeniči, od blizu in daleč, Slovenci in Slovenke, pridite na to slavnost. Mladeniči iz daljine pa se nas spominjajte v navdušenih pozdravih!

Veselica v Ljutomeru. Veselica v Ljutomeru dne 8. sept., prirejena v korist družbe sv. Cirila in Metoda, je bila izvrstna. Prostor na vrtu g. Vavpotiča so bili napolnjeni. Pazljivo smo poslušali posamezne točke, katere je prednašal tukajšni prav dobro izvežbani moški in mešani pevski zbor. Pesem za pesmijo smo občudovali; posebno pa še zelo težko skladbo Foersterjevo »Ljubica«. Da ste tako lepo popevali, ste se gotovo tudi mnogo trudili; zato lepa hvala vsem slavnim pevcem in pevkijam, posebno pa pevovodji g. Fr. Zacherlu. — Tamburaški zbor je pod vodstvom g. Čeha vse točke izborno prednašal. Kako veselo in ljubo je pač poslušati milo doneče tamburice. Le tako naprej, da boste še večkrat tako razveseljevali naša srca. Pa človek ne more živeti samo od petja in godbe; tudi želodec nekaj potrebuje. Tudi za to je bilo preskrbljeno. Blagorodne gospe so napekle raznovrstnega peciva, katerega so tukajšne narodne gospodičine prav po ceni prodajale. Bog vam plati za dar in trud! Prodajali so se krasni šopki in tudi

saljive pošte ni manjkalo. Čisti dobicek za prekornostno družbo sv. Cirila in Metoda znaša 130 K. Pristrčna hvala bodi izrečena vsem, kateri so se potrudili in pripomogli, da se je ta veselica tako izvrstno obnesla.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Mladeniška slavnost mladeničev Slovenskih goric se je v nedeljo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. nepričakovano sijajno izvršila. Prišlo je mladeničev cele trume od Št. Ilja, Sv. Ane, Lenarta, Ruperta, Trojice, Andraža, Sv. Petra pri Radgoni, Negove, Sv. Jurija ob Ščavnici itd. Pismenih pozdravov je prišlo vse polno, celo iz Kozjega in Ljubljane. Tamburaški zbor benediških mladeničev in deklet, 15 oseb, je ta dan prvokrat očitno nastopil. Igral je pod vodstvom g. H. Bregant tako točno in lepo, da mu je donelo v zahvalo in odobravanje burno ploskanje in gromoviti živio-klici. Komaj dva mesca so se vadili in igrali so jako težavne komade, kakor: »V naravi«, »Hrvatsko kolo« itd. Vsa čast in hvala gospodu kapelniku! Ravno tako dobro so tudi pevci in pevke, čez 20 jih je bilo, izvršili svojo nalogo. Pravo navdušenje je pa zavladalo med mladino, ko jo je gospod slavnostni govornik, J. Bosina, vnel za značajnost, medsebojno ljubezen in delavnost. Mladeniči in dekleta so govorniku glasno obljubili, da hočejo biti verni in narodni. To vam je bil do solz ginljiv prizor. To so naše veselice! Igra »Dr. Vsezna!« je vzbujala nepopisen smeh. Tu je nastopilo 11 domačih mladeničev, ki so najbolje izvršili svoje vloge, posebno dr. Vsezna! (Caf) in Štipko (Žel). Dan se je nagnil, odmolili smo Angeljevo češčenje in šli smo domači in tuji mladeniči v narodno gostilno se nekoliko okrepčat. In tu se je pričela prava veselica. Štirje močni pevski zbori: domači, radgonski, jurjevški, trojiški so kar tekmovali med seboj, vmes pa so krepko udarjali tamburaši. Nastopali so pa tudi mladeniči-govorniki. Naj omenim samo znanega šentiljskega Žebota, jurjevškega R. Nemca, radgonskega Lojzeka in domačega Roškarja. Gospod urednik! ko bi vam hotel krasne govore popisati, predali »Slov. Gospodarja« bi bili premali. Mladeniči, čast vam in slava!

»Mladeniči naši so trdni kot hrast,
Še bolj, kakor rast, jim srce je na čast.«

Sv. Ana n. K. v Slov. gor. Pozno, pa vendar enkrat, prihajamo s poročilom o obletnici tukajšnjega bralnega društva. Mlado društvo je srečno prebilo tri leta. Pokazalo je, da ima zmožnosti živeti in tudi za naprej, vsaj za prvo prihodnost, ima zagotovljeno podlago, gmotno in duševno. Z vso gorečnostjo se ga poprijema nadepolna mladina — in to so dobra znamenja za boljše čase — dočim društvu nasprotuje brezbrizna nevednost in kaznjiva hudobnost nja nasprotnikov. Žal, da je zanimanje za to, kar človeka lika in podučuje, blaži in oplemenituje, tudi tukaj na tako nizki stopinji, da bi dotični, ako bi bilo po njihovem, bralno društvo vtopleli na žlici vode. Pa čakajte prijatelji, nemškutarija in hudobija se je preživela in se še bode preživela, tudi pri vas. Tretja obletnica dne 3. avgusta je krasno vspela. Veselico so uvedli vrli benediški tamburaši in ljubeznive pevkinje s pevci od isto tam. Na to je sledilo običajno poročilo knjižničarja, tajnika in blagajničarja. Iz suhoparnega poročila povzamemo le številke, ki povedo književno stanje. Društvena knjižnica je premogla v tretjem poslovnem letu 641 knjig, časopisov, zvezkov in rokopisov v 508 številkah in sicer 56 knjig nabožne vsebine, 353 knjig pripovedne in leposlovne vsebine, 42 knjig zgodovinske in zemljepisne vsebine, 29 knjig gospodarske in socialne vsebine, 11 bukev prirodozlovne vsebine, 4 modroslovnega obsega, 15 različne vsebine, 21 številk raznih časopisov za poduk in zabavo. Razun tega je društvo bilo naročeno na sledeče časopise: »Slov. Gospodar« v prvem polletu 7, drugo polovico leta 10 iztisov, »Vrtec« jeden iztis, »Angelček« jeden iztis, »Dom in Svet« 1

iztis, »Cvetje« 1 iztis, knjige družbe sv. Mohorja 1 iztis in knjige »Slovenske Matice« 1 iztis. V teku 3. upravnega leta se je spodobilo udom bralnega društva 8547 knjig, zvezkov in časopisov, izmed kojih se je prebralo 8490. — Ko se je poročilo tajnika-blagajnika, ki je poročal o dobrem denarnem stanju, zvršilo, igrala se je burka »Vjeti tat«, ki je vzbujala radi dovtipov svojih pri občinstvu veliko veselje in dokaj smeha. Ko se je veselica v zasebnih prostorih g. J. Krambergerja, ki je vsakokrat z veliko postrežljivostjo odstopil svoje sobe v namen bralnega društva, končala, bila je pri gostilničarju gosp. Janezu Kmetiču prosta zabava, katero so povišali benediški tamburaši in pevci. Ne smemo tukaj zamuditi, da se ne bi zahvalili v prvi vrsti slavnostnemu govorniku g. M. od Sv. B., ki je takrat, kakor smo ga slišali malo kedaj, govoril nedosežno dovršeno, nadalje hvalo pristrčno izreči na njegovi ljubeznjivosti, s katero nam je svoje vrle tamburaše in pevce ter pevkinje k naši slavnosti pripeljal, da so povzdignili celo slavlje. Upamo pa, da si vstvari od sedaj za naprej društvo naše, ko ima spretnega muzika-pevca za svojega tajnika in blagajnika, svoj lastni pevski zbor, da ne bo treba več trpeti, kakor do sedaj, v prepotrebni točki petja, ki je za vsako društvo oživljajoče, toliko nasprotstva iz lastnega taborja.

Iz Žič. Dne 31. sept. se je vršila pri nas velika veselica v korist »Dijašk. doma«. Bralno društvo žiško je pokazalo s to svojo veselico, kaj se lahko doseže tudi s skromnimi sredstvi, če se le ima dovolj dobre volje in poguma. Seveda so se morali gospodje diletantje truditi, da so mogli uprizoriti dve taki igri kakor sta »Dva gospoda pa jeden sluga« in »Eno uro doktor«, toda nastopili so tako, da smo se res čudili. Istotako lep je bil nastop obeh gospic Gosakovih, katerih ena je deklamovala »Slovencev čast«, druga pa Slomšekovo »Grajo nemškutarjev«. Pevci iz Konjic so nastopili pod vodstvom g. B. Serajnika s par pesmicami, slavnostni govor pa je govoril g. jur. Koderman. Obisk je bil zelo lep, prišli so gostje iz Konjic, Loč, Sv. Jerneja in celo iz oddaljene Sl. Bistrice. Uspeh veselice je bil v vsakem oziru sijajen in »Dijaški dom« dobi tudi od nas par desetakov. Obžalovati je samo, da je bilo kmetškega ljudstva tako malo, posebno domačih vaščanov. Na večer so sicer prišli — vsi, da bi bili pa prišli popoldne k veselici, se jim ni zdelo vredno. Toda upamo, da bo v prihodnje boljše in da na prihodnji veselici pokažejo Žičani, da so tudi oni zavedni slovenski možje, ki se zanimajo tudi za kaj lepega. Torej na svidenje!

Št. Martin pri Slovenjemgradu. Na vrtu in raz hišo domoljubne Kac-eve rodbine so vihrale zastave, topiči so grmeli in ljudstvo se je zbiralo, da se udeleži veselice domačega bralnega društva. Gosp. nadučitelj Šalamun pozdravi v iskrenih besedah vse od blizu in daleč došle goste, posebno pa g. prof. Vreže in g. Korošca iz Maribora. Od občinstva burno pozdravljen nastopi kot slavnostni govornik g. prof. Vreže. Čista je Mislinja, ki teče po slovenjegraški dolini, trdne so gore ob njeni strani, tak je in mora ostati značaj ljudstva v slovenjegraškem okraju. Mislinja teče naprej, gore poganjajo na kvišku smreke in hoičke, tudi vrlo ljudstvo mora hiteti naprej, mora napredovati v lepem verskem življenju in v narodnem mišljenju. V tem ga naj podpirajo bralna društva z dobrimi časniki, knjigami in zabavami. Navdušenemu govorniku se je ljudstvo zahvaljevalo z gromovitim ploskanjem in živio-klici. Enodejanska igra »Eno uro doktor« se je uprizorila nepričakovano izborna. Zlasti sta se odlikovala g. Jankovič in gca. Duler. A dovršeno so igrali tudi gca. Vrečo, g. Zavodnik in g. Pirnat. Z globokim čustvom je predavala gca. Duler Gregorčičevo »Rajbelsko jezero«. Pevski zbor pod vodstvom g. Krpača in tamburaški zbor pod vodstvom g. Žekarja sta vsak po svoje pripomogla do velike na-

rodne navdušenosti, ki je vladala še tudi pozneje pri prijetni prosti zabavi.

V Konjicah je bilo dne 14. t. m. na dvoru isti dan otvorenega Narodnega doma živahno življenje. Pelo se je, govorilo, šaljiva pošta je delovala neumorno, »lovili smo srečo« ter se neusmiljeno napadali s konfetiji. Samo to nas je nekoliko motilo, da je gosp. okrajni komisar Weiss zapovedal, da moramo odstraniti slovensko zastavo. V Šoštanju pa je okrajni glavar varoval frankfurtarico. Mili gostje so nas počastili iz celega konjiškega okraja in iz Celja, Slov. Bistrice ter Studenic. Pelo je celjsko pevsko društvo in konjiško, igrala je celjska narodna godba.

V Vuhredu se bo v nedeljo, dne 21. t. m. vršil občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Vuhred—marnberški okraj in sicer ob 5. uri popol. v prostorih gosp. Widmoser-ja. Vstopnina je 40 vin. za stroške tamburašev, ki bodo igrali pri tej priložnosti. Po občnem zboru prosta zabava. Zveza vlakov je prav ugodna. Gostje dobro došli!

Tombola društva »Gospodar« v Petrovčah je v nedeljo, dne 14. t. mes. prav dobro vspela. Razprodale so se vse tablice in ker so dobitki bili vsi darovani, imelo bode društvo lep dobiček, ki se porabi v društvene namene. Darovalcem dobitkov bodi tem potom izrečena srčna zahvala. Več o društvu »Gospodar«, ki lepo napreduje, spregovorimo ob času občnega zbora.

Bralno društvo »Naprej« pri Sv. Barbari v Halozah priredi v nedeljo, dne 21. sept. po večernicah v gostilni g. Korenjaka veselico s tamburanjem, petjem, z burko »Kmet Herod« in s šaljivim srečolovom. Tudi sta že gg. poslanca dr. Ploj in dr. Jurtela skoraj za gotovo obljubila, da prideta poročat. Vse domačine in društvu prijazno naklonjene sosede vabi k prav obilni udeležbi o d b o r.

Iz Št. Jurija ob južni žel. Tukaj pri nas je namreč že bilo bralno in politično društvo, pa zaradi predolgega spanja ga je oblast razpustila. In sedaj se je od več zavednih Št. Jurčanov želelo, da bi se za našo faro ustanovilo »Kat. bralno društvo« in ker se je ta želja od več strani že resno zahtevala, zato se je ustanovil v to svrhu pripravljalni odbor, kateri je dal pravila v potrjenje na c. kr. namestništvo v Gradcu, ki je z odlokom dne 16. avgusta 1902 ista potrdilo. Zatorej bode dne 28. septembra t. l. ob 1/4. uri popoldne v gostilni gosp. Alojz Nendl prvi občni zbor, h kateremu se vabijo v največjem številu možje in fantje. Naj noben ne manjka; tudi dekleta se ga naj udeleže kolikor je mogoče v največjem številu. Toraj Št. Jurčani na noge, ne bodite zaspani, pokazite, da vam je mar katoliško prepričanje, fantje, tudi vi pokazite svojo katoliško narodno zavest. Tudi je želeti, da bi se dekleta narodno vzbudila in pokazala, da se hočejo tudi boriti za zvišene katoliške ideje! Zatorej na 28. t. m. naj nobenega ne manjka pri zborovanju, da dobimo nove moči v boju za narodne svetinje. Na svidenje!!

Iz drugih krajev.

Na vešala so obsodili novomeški potrotniki veleposestnika Ivana Frančič-a, ker je ustrelil svojo ženo zato, da bi se mogel oženiti s svojo ljubico.

Morilec naše pokojne cesarice, Luccheni je baje v ječi — zblaznel. V svoji besnelosti da je opetovano skušal zadušiti jetničarje. Stanje njegovo da je jako nevarno. Nikdo ne sme govoriti žnjim, niti ga videti.

Zopet poneverjenje v »blaženi« Nemčiji. Ravnatelj banke v Weimar je poneveril čez pol milijona kron. Reinhart, tako je ime ravnatelju, je že zaprt.

Sestro obsodili na smrt. Iz Zemuna javljajo: Nekega popoldne se je vrnil eden tukajšnjih stražarjev iz službe domov ter je svojo nabito puško postavil v kot ter odšel v krčmo. Trije njegovi otročiči so se ravno igrali »vojake«. 11letni sinček je vzel puško v roko. Igrali so »vojake«. Sestrica se ni

dobro obrnila, kakor je zapovedal mlajši brat. Zato so jo spravili v »zapor« in jo obsodili na smrt. Brat Pero je naperil puško, mladi je zapovedal »ogenj«, in Pero (mislječ, da puška ni nabasana) je sprožil. Strel je počil in nesrečna sestra se je zgrudila s prestreljeno glavo. Ostala je mrtva na licu mesta. Proti neprevidnemu očetu je uvedena preiskava.

Smrt po neprevidnosti. Iz Libohowitz na Gornjem Štajerskem se poroča: Pretekli teden je bil tukaj lov, h kateremu je bil tudi povabljen veleposestnik Val. Mah. Ko so lovci opoldne počivali, reče Mah nekemu 13letnemu dečku, naj mu poda puško, ki je slonel v bližini pri nekem drevesu. Fant zgrabi hitro puško ter jo poda Mahu tako, da je molela cev proti njemu. Puška se sproži ter zadene Maha v obraz, ki se pri priči mrtev zgrudi na tla.

Podzemeljski nemiri. Od vseh strani se poroča, da so pričeli bluvati ognjeniki, celo taki, o katerih se je mislilo, da so popolnoma ugasli. Posebno iz Amerike se poroča o strašnih nesrečah, katere so nastale vsled tega. Prvi je bil in tudi najstrašnejši na Martiniku, o katerem smo že poročali. Po tem izbruhu se javljajo dan na dan novi. Tudi Vezuv pri Neapolju je baje začel puhati iz sebe velikanske oblake dima ter se sliši podzemeljsko gromenje.

Dva vagona užigalic zgorela. Na postaji Zellerndorf sta v soboto trčila dva tovorna vlaka. Dva vagona, ki sta bila napolnjena z užigalicami, sta zgorela. Izmed osebja ni nihče ponesrečen.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Vinogradniki, ki podkopujejo gnoj pri rigolanju ali grobanju itd. globoko v zemljo, so zapravljivi, ker tako važno gospodarsko sredstvo spravijo daleč od zraka, kjer ne zamore koristiti. Delajo tako, kakor da bi denar zakopavali mesto da ga plodonosno porabijo. Ti so pač mnenja, da jedo rastline gnoj tako kakor je vol krmo.

Živalski gnoj ima na priliko za rastline isti pomen kakor ga ima kruh za človeka, ali seno za živino. V njem so pač vse redilne snovi v nekakem pravem razmerju. Umevno je to, ker je živalski gnoj ostanek pokrmljenih pridelkov. Pa ni vsak živalski gnoj enako dober. Njega dobrota odvisna je pač zelo od klaje, od vrste živali, od stelje in nje množine in pa od njega starosti.

a) klaja.

Če bi klajo podorali ali podkopali, imeli bi isti ali bolji uspeh kakor če šele živino ž njo krmimo. Tako se postopa n. pr. pri zelenem gnojenju. To podoravanje pa bi ne bilo vsakokrat gospodarsko. Mi rabimo od

živine moč in razne pridelke in živina nam navadno krmo dobro plačuje.

Kadar klajo krmimo, je živina en del prebavi en del pa ne. Neprebavljeni del pride ves v gnoj. Prebavljene snovi pa prehajajo v kri in ta jih prenaša po vseh delih trupla in tam služijo za tvorjenje raznih snovi tako mesa, kosti, mleka itd. Kolikor se torej, teh posebno pri mladi, ali nošči ali molžni živini, zato porabi in izda, ne pride v gnoj. Pa tudi dorastla n. pr. delarna živina porabi nekaj rastlinskih redilnih snovi za-se, kajti tvarine trupla se vedno razkrajajo in se morajo z novimi nadomeščati. Ta promet snovi v živalskem truplu pa ne pride v tem slučaju v poštev, kajti one snovi, ki preostajajo vsled razkrajanja v truplu, pridejo pa v gnoj. Toplota in moč pa nastaneta le iz organskih snovi, ki niso za rastlinsko hrano nikake važnosti, istotako mast pri pitani živini itd. Iz tega sledi, da dá mlečna ali mlada živina slabši gnoj nego dorastli voli, ki delajo ali se pitajo.

Čim boljša je krma, toliko boljši bode gnoj. Krma je tem boljša čim več ima duševnatih snovi (beljakovin), v enakem razmerju je tudi gnoj boljši. Kdor dobro krmi, ta bo pridobil več mleka, več mesa, več moči, bode bolje obdeloval in z boljšim gnojem gnožil, ta bo dobro shajal.

b) Vrsta živali.

Od različnih živali ima gnoj različne množine dušca. Po tem se pa tudi ravna njega vrednost in njega lastnost.

V 100 delih ima po dr. Wolfu

sveži gnoj s steljo	vode	suhe	tvarine	fosf.	kisline	kalija	dušca
konjski	713	287		2.8	5.3	5.8	
goveji	775	225		1.6	4.0	3.4	
ovčji	646	354		2.3	6.7	8.3	
svinjski	724	376		1.9	6.0	4.5	

Ovčji in konjski gnoj imata najmanj vode. Zrak zamore torej ta dva bolje prešiniti, vsled tega se hitreje razkrajata. Ovčji in konjski gnoj sta torej in tudi sploh veljata za vroča gnoja. Duševnate snovi se nahajajo večinoma v scalnici. Duševnate snovi se pa hitreje razkrajajo kakor druge. Razven tega, da sta ovčji in

konjski gnoj vroča, imata tudi, ker imata manj vode, primeroma največ redilnih snovi. To je posebno vpoštevati tedaj, kadar je treba gnoj daleč voziti n. pr. za vinograde itd. Za prevažanje ni vedno vse eno, ali imamo n. pr. 100 kg dušca v 17 q konjskega ali v 29 q govejega gnoja.

c) Stelja.

Gnoj obstoji iz živalskih odpadkov in pa tudi iz stelje. Glavni namen stelje je, da pripravi živalim suho mehko ležišče in da kolikor mogoče popije tekoči del gnoja. Ločeno blato in scalnica ne dasta popolni gnoj. V blatu je večinoma fosforova kislina, v scalnici pa kalij in dušec. Če gnojimo s samim blatom, bode premalo kalija in dušca, če pa gnojimo s samo scalnico, tedaj bode pa premalo fosforove kisline. Popolen in dober je gnoj šele tedaj, če je stelja vso gnojnico popila. Bolj kot imajo posamezne tvarine zmožnost tekočine popivati, bolje so za steljo.

Na posameznih gospodarstvih porabijo se za steljo pač tvarine, ki so najbolj pri rokah. Kjer se žito prideluje, tam je slama glavna stelja. Navadno se rabi zato slama od ozimine, kajti slama od jarine se bolje izkoristi, ako se pokrmi. Slama popije mnogo gnojnice v luknjicah bilk.

Popivanje gnojnice je naravno mnogo večje, ako se slama reže.

Pameten gospodar bode sploh na to gledal, da nastilja le rezano slamo. Porabil bode manj slame, živina bode bolj na suhem, pa koliko lepše se tak gnoj vseda, koliko lažje ga je kidati, nalagati in razdeliti. Te kortsti poplačajo delo za rezanje pač zelo dobro.

(Dalje sledi.)

Listnica uredništva. Cenjenim udom okrajnega šolskega sveta v Črešnjah: Mi smo mnenja, čim manj se o takih razporih v javnosti razpravlja, tem boljše je. Vsled tega ne bomo priobčili cenjenega Vašega dopisa. — Slivnica pri Celju: Mi načeloma ne pišemo o novih knjigah, ki se nam ne vpošljejo na vpogled! — Sv. Lenart nad Laškimi: Mi nismo posegali v ta boj dosedaj in zato oprostite, da izjave ne sprejmemo!

Loterijske številke

Gradec 13. septembra: 11, 31, 2, 19, 76.

Dunaj 13. septembra: 63, 42, 9, 67, 31.

Društvena naznanila.

- Dne 21. sept.: »Bral. in pev. društva »Maribor« vrtna veselica s petjem, godbo in trgatvijo ter prosto zabavo na vrtu Nar. doma Začetek ob 4. uri popol.
- » » » »Društva »Sloga« pri Sv. Petru v Savin. dolini v prostorih gostilne pri »Miheljaku« občni zbor. Začetek ob 3. uri pop.
- Dne 28. sept.: »Mladen. zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« papeževa jubilejska slavnost, petje, tamburanje, slavnostni govor ter dve gled. igri.
- » » » »Bral. in pev. društva »Maribor« predstava s skioptikonom v šolskih prostorih v Središču.
- » » » »Katol. izobraževal. društva v St. Pavlu pri Preboldu« veselica z govorom, srčcolovom in igro pod župnijskim kozolcem.
- » » » (ne pa 21. septembra) »Gasilnega društva v Logarovcih« tombola v gostilni Ivana Razlaga. Začetek ob 3. uri popoldne.
- » » » Društva »Kmetovalec« v Gotovljah zborovanje.

Vsaka beseda

stane 2 vin.

Najmanjša objava

45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda

stane 2 vin.

Večkratna objava

po dogovoru.

Prodaja se.

Na prodaj je v Studencih pri Mariboru jednonadstropna hiša z lepim vrtom oziroma stavbenim prostorom. Natančneje se izve pri g. Šnuderl-u, učitelj v poklju, v Studencih poleg šole. 409

Mala hiša s sadnim vrtom za vpokojence posebno primerno je na prodaj. Več pove Anton Merzhun, Maribor, Weinbaugasse 23. 410

Lep oltar, še skoro nov, opremljen z vso opravo razun keliha, se prodaja za 140 K v šoli v Tepanjah pri Konjicah. Ravno tam se prodajo orglje z dvema registroma za isto ceno. 395 4—1

Hiša pripravna za vsakovrstno obrt ali za penzioniste blizu cerkve Sv. Jožeta v Studencih pri Mariboru se po ceni prodaja. Ime posestnika pri upravnistvu. 411 3—1

V najem se da.

Pekarija, lepa in dobra, se da takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Več se zve pri Jož. Luci, pek pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. 431 3—1

Gostilna s 4 orali zemljišča, primerna za vsakega rokodelca, se da v najem od 1. novembra. — Več pove lastnica Neža Mejah v Sloven. Bistrici. 429 2—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod »1.798« Gradec, poste restante. 235

Poslovodja se išče v prodajalnici kmetijskega društva pri Sv. Emi. 421

Majerja in viničarja, vsaki s 4. do 5. delavskimi močmi, sprejme Ernest Tisso v Mariboru. 432 2—1

Majer z malo družino išče službe pri kaki graščini ali pri kakem večjem posvetu. Vajen je dobro poljedelstva, živinoreje in tudi konjev. Govori slovensko in nemško. — Naslov pri upravnistvu. 433 3—1

Trgovskega pomočnika išče kmetijsko in konsumno društvo v St. Juriju ob južni žel., ki je dobro izurjen in ki lahko službo takoj nastopi. Bolj priletni imajo prednost. 435 2—1

Razno.

Naznanilo. Na znanje dajem vinogradnikom, ki imajo kak matičnjak, da bom potreboval prihodnjo pomlad veliko mno-

žino ključekov od Riparije portalis in Rupestris monticole. Ključeki morajo biti 45 cm dolgi, za suho cepljenje trt sposobni, ne pa z drobnimi pomešani. — Kdor ima kaj takšnega rožja za ključke, naj mi blagovoli približno število ključekov in zadnjo ceno za 1000 komadov vsaj do 1. novembra t. l. naznaniti. — Nadalje naznanjam, da bom imel letošnjo jesen in prihodnjo pomlad precejšno množino na suho cepljenih žlahtnih trt, kakor: Laški rizlec, (Wälschriesling), Traminec rudeči, Burgundec beli in Šipon rumeni, cepljene na Rip. portalis in Žlahtnine, cepljene na Solonis. — Vse te trte so izvrstne rasti, močno zaraščene in lepo vkoreninjene, ter jim je cena za 1000 komadov I. vrste 180 K. II. vrste 120 K. Za 100 komadov I. vrste 19 K. II. vrste 13 K. Oglasiti se je vsaj do 15. decembra pismeno ali ustmeno pri Ivanu Novak, trtnarju v Gornjem Velovlaku. Sv. Urban pri Ptuj. 430 2—1

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orača, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje, vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Rudolf Novak,

jermenar in sedlar v Mariboru
grajski trg (Burgplatz)

priporoča cenjenemu občinstvu vsake vrste vprege za konje, razne vrste sedlov, različne popotne kovčge itd.

Vse lastnega izdelka in najboljše kakovosti.

Tudi je v zalogi več vrst že rabljenih vprege za konje.

Novo!

Molitvenik Sveto opravilo.

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal
Jožef Čede,
kapelan.

Cena 70 vin., po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —
tiskarna sv. Cirila.

Novo!

Razglas.

Načelstvo „Kmetijskega društva v Marnbergu“ registrov. zadruga z omejeno zavezo, naznanja, da se je omenjeno društvo vsled sklepa občnega zbora z dne 17. avg. 1902 razdružilo.

Vsi upniki se tedaj vabijo, da priglase svoje terjatve pri podpis. načelstvu.

Načelstvo „Kmet. društva v Marnbergu“,

reg. zadruga z omeji. zavezo, dne 4. sept. 1902. 426 3—2

V najem da
s 1. oktobrom t. l. hranilnica in posojilnica v
trgu Spodnji Dravograd na Koroškem
kavarno in gostilno,

kjer uraduje. — Hiša ima več sob za sprejemanje tujcev in pripada k nji tudi polje, ki se spravi lahko v najem.

Ponudbe in vprašanja naj se dostavljajo na

434 2—1

posojilniško načelstvo.

Demetrij Glumac

283 13—11

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku.** Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Vizitnice

vsakojake vrste

kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901
najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Podkove za vole

patent. Zehetbauer.

Neobhodno potrebno za posestnike, go-
spodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

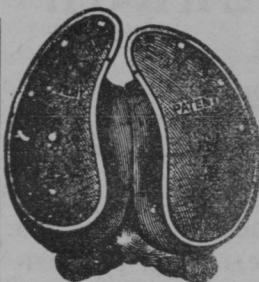
Glavno zastopstvo: 455 25-25

Echinger & Fernau

DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.

Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Novo!

Emil Bäuerle,

398 12-4 slikar in barvar

v Mariboru, Koroška cesta št. 9.

Opirajoč na večletne skušnje se priporočam velečast. duhov-
ščini in cenj. p. n. občinstvu v izvrševanje vseh v njegovo stroko
spadajočih del kakor cerkvene in hišne slikarije in lakiranje. —
Priporočam tudi svojo veliko in mnogovrstno zalogo **barv**, suhih
in oljnatih, **lake s firnisom**, dalje vsake vrste **krtač**,
čopičev itd. Kupuje žimo in svinjske ščetine.

Strokovnjaška pojasnila, načrte in proračune stroškov zastonj.

Vabilo

k

prvemu občnemu zboru

Katol. bralnega društva v Št. Juriju ob juž. žel.

ki se vrši

v nedeljo, dne 28. sept. ob polu 4. uri pop.

v gostilni g. Alojz Nendl s sledečim vspeškom:

1. Pozdrav.
2. Čitanje pravil in odobrenje taistih.
3. Volitev predsednika in odbornikov.
4. Razni nasveti.
5. Prosta zabava.

K obilni udeležbi vabi uljudno

436 1-1

o d b o r.

Med. dr. F. TERČ

stanuje **Viktringhofove ulice 12**

ordinira od 7— $\frac{1}{2}$ 9 dopoldne in od 1— $\frac{1}{2}$ 3 popoldne.

407 3

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših
podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na
drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere
Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so
pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na
steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje
bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje,
trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste,
osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike,
dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Slovenska tvrdka!

Weberjevih dedičev naslednik

VINCENC ČAMERNIK

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

299 7

v Celju

Nova ulica šte. 11.

Delavnica mramornatih altarjev

ter drugih umetnih kamnoseških del,

čez 200

nagrobnih spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovejših, modernih načrtih

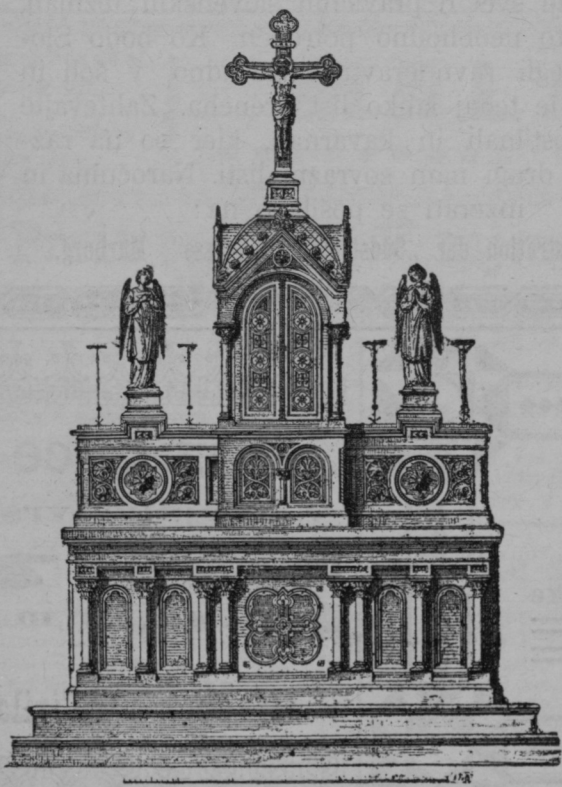
vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamenolomi.

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana solidna
in fina dela. — Postrežba točna.

Pozor! kmetovalci!

414 5-3

Kdor ima kaj prodati, bo-
disi sadje, vino in druge pri-
delke, naj se obrne na Franca
Niederl, špediterja, pošta Le-
oben. Urađuje se slovensko!

Zaloga pohištva.

Priporočam mojo zalogo
vsakovrstnega pohištva po
najnižjih cenah.

Spoštovanjem 323

P. Srebre,
Maribor, Tegetthoffova ul. 23.

KUVERTE

s firmo priporoča